

Pani
Ewa Szalachwiej
Dyrektor Departamentu Rolnictwa
i Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa
Lubelskiego

Wasze pismo z dnia
09.03.2021

Znak
RR-VI.040.2.2021.OGR

Nasz znak
DDD-WPO.695.4.2021.MZ

Data
15.10.2021

Sprawa: stosowanie ustawy Pzp przez Lokalne Grupy Działania

Szanowna Pani Dyrektor,

W odpowiedzi na Państwa pismo z dnia 9 marca 2021 r., znak jak wyżej, w sprawie dotyczącej konieczności stosowania ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1129), (dalej: „ustawa Pzp”) przez lokalne grupy działania (LGD) w ramach realizacji poddziałania 19.3, poniżej przekazuję następujące informacje.

Państwa prośba o zajęcia stanowiska ww. sprawie wynika z pojawiających się wątpliwości LGD mających podłoże w regulacjach ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych w zakresie jednolitego i prawidłowego wykonywania przez lokalne grupy działania zadań związanych z realizacją strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność w ramach działania „Wsparcie dla rozwoju lokalnego w ramach inicjatywy LEADER” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020”. W tym kontekście zwrócili się Państwo do ARiMR z prośbą o zajęcie stanowiska odnośnie stosowania ustawy Pzp przez LGD, a w szczególności odpowiedzi na pytania: Czy LGD podlegają nowej ustawie Pzp?, Jeżeli tak, to w jakim zakresie?, Jeżeli nie, to na podstawie jakich przepisów mają dokonywać wyboru wykonawców?

W trybie roboczym potwierdzono, że Państwa wystąpienie dotyczy Działania 19 Wsparcie dla rozwoju lokalnego w ramach inicjatywy LEADER, Poddziałanie 19.3 Przygotowanie i realizacja działań w zakresie współpracy z lokalną grupą działania.

Jak Państwo wskazali w swoim wystąpieniu:

„Lokalne Grupy Działania (LGD) działające w formie stowarzyszeń, między innymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261), ustawy z 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013 (Dz. U. z 2013 r. poz. 173, z późn. zm.), ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego

na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014 – 2020 (Dz. U. z 2021 r. poz. 182), ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o rozwoju lokalnym z udziałem lokalnej społeczności (Dz. U. z 2019 r. poz. 1167) są dobrowolnym, samorządowym, trwałym zrzeszeniem osób fizycznych i osób prawnych, w tym jednostek samorządu terytorialnego (z wyłączeniem województw), o celach niezarobkowych. Do końca 2020 roku LGD realizując projekty współpracy w ramach poddziałania 19.3 PROW 2014 – 2020 stosowały odpowiednio zasady konkurencyjności, o której była mowa w art. 43a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego oraz swoje wewnętrzne regulaminy lub inne uregulowania.”.

Poruszona przez Państwa kwestia została skonsultowana z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwojem Wsi. MRiRW w swojej opinii zwróciło uwagę, że art. 4 pkt 3 ustawy Pzp jest tożsamy z kręgiem zamawiających, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp obowiązującej do 31 grudnia 2020 r. oraz, że ustawodawca doprecyzował względem zamawiających, o których mowa w art. 4 pkt 1 ustawy Pzp, iż pojęcie sektora finansów publicznych należy interpretować zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305). Z kolei wyodrębnienie „zamawiających publicznych”, zgodnie z intencją ustawodawcy, stanowi wdrożenie pojęcia instytucji zamawiającej, definiowanej w art. 2 ust. 1 pkt 1 dyrektywy klasycznej (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.3.2014, str. 65, ze zm.)) i art. 3 dyrektywy sektorowej (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.3.2014, str. 243, ze zm.)). Jako instytucję zamawiającą w dyrektywach należy rozumieć państwo, władze regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego albo związki złożone z co najmniej jednej takiej instytucji lub z co najmniej jednego takiego podmiotu prawa publicznego. Zakres podmiotowy stosowania ustawy Pzp, wdrażającej wskazane wyżej dyrektywy, nie może być inny niż wynika to z tych dyrektyw. Tym samym, jak podaje MRiRW, należy mieć na uwadze, że art. 1 ust. 6 dyrektywy klasycznej wyraźnie stanowi, że „Porozumienia, decyzje lub inne instrumenty prawne regulujące przekazanie uprawnień i obowiązków związanych z wykonywaniem zadań publicznych między instytucjami zamawiającymi lub grupami instytucji zamawiających, które nie przewidują wypłaty wynagrodzenia za wykonanie umowy, uznaje się za kwestie, które podlegają wewnętrznemu uregulowaniu w danym państwie członkowskim i na którą w związku z tym niniejsza dyrektywa nie ma żadnego wpływu.”

MRiRW wskazuje, że LEADER to metodologia rozwoju lokalnego, która jest stosowana w Europie od 30 lat w celu angażowania graczy lokalnych w tworzenie i dostarczanie strategii, podejmowanie decyzji oraz alokację zasobów na rzecz rozwoju poszczególnych obszarów wiejskich. Podejście LEADER powstało w odpowiedzi na niezdolność tradycyjnej, odgórnej polityki do rozwiązywania problemów trapiących liczne obszary wiejskie Europy, a tworzenie lokalnego partnerstwa, zwanego lokalną grupą działania - LGD, jest oryginalną i ważną cechą podejścia LEADER.

W powyższym kontekście MRiRW zauważa, że zgodnie z literaturą, zwrot „potrzeby o charakterze powszechnym” nie został w prawie wspólnotowym zdefiniowany w żadnym akcie prawnym, a dokonując interpretacji tego sformułowania, należy się odwołać do stanowiska TSUE. Trybunał stwierdził, że z potrzebami tego typu mamy zwykle do czynienia wtedy, gdy z przyczyn związanych z interesem publicznym państwo zdecydowało się samo świadczyć usługi, których celem jest

zaspokojenie tych potrzeb (związanych ściśle z jego instytucjonalną działalnością; które to zaspokajanie powinno służyć społeczeństwu jako całości i dlatego leży w interesie ogólnospołecznym), albo zachować na ich świadczenie decydujący wpływ. Jak już wskazano, podejście LEADER powstało w odpowiedzi na niezdolność tradycyjnej, odgórnej polityki do rozwiązywania problemów trapiących liczne obszary wiejskie Europy. Tak więc przyjmując interpretację TSUE, tworząc instytucje prawa publicznego, państwo decyduje się (z przyczyn związanych z interesem ogólnym) pewne potrzeby zaspokajać samo lub mieć decydujący wpływ na sposób zaspokajania tych potrzeb. W opinii MRiRW w przypadku LGD wdrażających LSR sytuacja jest odmienna. Koncepcja LEADER polega na podejmowaniu działań przede wszystkim „przez” społeczności, a nie jedynie „dla” społeczności, co gwarantuje najlepsze dopasowanie instrumentów pomocowych do potrzeb lokalnych. To podejście oddolne stanowi bowiem istotę podejścia LEADER. W myśl metody LEADER lokalni mieszkańcy są najlepszymi ekspertami w dziedzinie kierowania rozwojem ich terytorium. Takie oddolne podejście umożliwia społeczności lokalnej oraz miejscowym podmiotom wspieranie określania ścieżki rozwoju obszaru, która jest zgodna z ich potrzebami, oczekiwaniami i planami. Osiąganie tego celu poprzez wspólne podejście uwzględniające możliwość podejmowania decyzji pozwala na przejęcie kontroli nad przyszłością własnego obszaru. Podejmowane decyzje dotyczą lokalnej strategii i wyboru priorytetów, które należy realizować. Na każdym etapie procesu promowany jest aktywny udział: podczas tworzenia, wdrażania, kontrolowania oraz oceniania LGD i strategii. Zaangażowanie podmiotów lokalnych powinno być uczciwe i przejrzyste i obejmować ogół społeczeństwa, grupy interesów gospodarczych, obywatelskich i społecznych oraz przedstawicielskie instytucje publiczne i prywatne.

Mając powyższe na uwadze, zgodnie z opinią Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, LGD nie są zobowiązane do stosowania przepisów Pzp.

Z poważaniem
Departament Działania
Delegowanych
DYREKTOR

Marcin Zieliński

Do wiadomości:

1. **Pani Izabela Woronowicz**
Dyrektor Wydziału Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego
2. **Pani Elżbieta Siemiątkowska**
Dyrektor Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego
3. **Pan Arkadiusz Dąbrowski**
Dyrektor Departamentu Programów Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego
4. **Pan Wojciech Frątczak**
Dyrektor Departamentu Rolnictwa i Programów Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego
5. **Pan Paweł Knapczyk**
Dyrektor Departamentu Funduszy Europejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
6. **Pan Radosław Rybicki**
Dyrektor Departamentu Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
7. **Pan Tomasz Karaczyn**
Dyrektor Departamentu Programów Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego
8. **Pani Magdalena Sobina**
Dyrektor Departamentu Programów Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego
9. **Pani Elżbieta Filipowicz**
Dyrektor Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego
10. **Pani Justyna Durzyńska**
Dyrektor Departamentu Programów Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego
11. **Pani Danuta Jędrychowska**
Dyrektora Departamentu Terenów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego
12. **Pan Krzysztof Domagała**
Dyrektor Świętokrzyskiego Biura Rozwoju Regionalnego
13. **Pan Jarosław Sarnowski**
Dyrektor Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa
Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego
14. **Pani Izabela Mroczek**
Dyrektor Departamentu Programów Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego
15. **Pan Artur Przybylski**
Dyrektor Wydziału Programów Rozwoju Obszarów Wiejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego